

פסיכולוגית ושתי נשים אחרות מגיבות על מאמרה הפרובוקטיבי של האשה האוסטרלית, שמענה כי רק גידוי הדגדגן מביא אשה לאורגזמה

נתפס המין. בישראל יש טאבו על הרצויה מאוד, שכן היא מוסיפה ידע. כל אחד הרי מתנהג קצת אחרת במין, ובני הזוג נכנסים למיטת הנישואין עם הבתי נסירות שונות — עם כל פרטנר הם סיגלו לעצמם דברים אחרים. כך מקובל בארצות-הברית, אך לא בישראל.

בישראל יש עמדה שלפיה אין לאשה זכות להשא סיפוק מיני. אשה שתעשה זאת היא „לא בסדר“, רק לגבר מותר ליוזם. בתוך מערכת כזו מפתחת האשה גישה מוטעית במין.

האשה הישראלית מצפה להשיג סיפוק מיני אבל היא לא מבינה למה זה לא קורה לה. היא לא לוקחת אחריות לאורי גזמה שלה ואחריות משמעותה היא להתאים את עצמה, או לבקש מהגבר קצב המתאים ליצירת גירוי מיני, בעת המגע. באשה הישראלית עדיין מושרשת התפיסה שהגבר יודע מה טוב בשבילה. היא לא מעזה לומר לגבר איך לגעת בה, ומה טוב בשבילה. היא חוששת שאם תבקש, אז היא תיחשב לתובענית או לנימפומנית.

האם היא יודעת מה לבקש? כמובן שלגבר קל יותר לגלות את אבר המין שלו, שהוא חיצוני. הילדה, לעומתה, חונכה שאסור לה לחפש. אבר המין שלה הוא חבוי, והיא לא מעזה לגלות אותו. היא לא מכירה את המבנה האנטומי שלה. כדי שהגבר בעתיד ידע איך להביא

מיסתורי האורגזמה הנשית

המאמר שפורסם בגיליון „העולם הזה“ (2288) לפני 11 שבועות, תחת הכותרת „מיסתורי האורגזמה הנשית“, עורר, כמצופה, תגובות חריפות ביותר של הזדהות ותדהמה.

לא רק לגבי נשים רבות היווה המאמר גידוי ששינה את תפיסתן לגבי מקומן כחסייהמין, אלא גם בעיני גברים רבים, בני כל הגילים, היו כמאמר גידויים מדהימים.

גילה רוזן, כתבת „העולם הזה“ לענייני רפואה, שגבתה בחודשיים האחרונים עדויות ותגובות של נשים וגברים על אותו מאמר, ממשוכה בכך בעמודים אלה.

שנערכו בארצות-הברית. אולם שם נמצא אצל הנשים אותו אחוז גמישות, בעוד שבשראל הנשים הפחיעו.

רק 22 אחוז מהנשים מוכנות לאמץ לעצמן גם סטריאוטיפים גבריים. בין הפורנות לטיפול — רק 2 אחוז.

כדי להמחיש את משמעות הדבקות הזו במאפיין המיני אתן דוגמה: האשה הישראלית לא תיוזם קשר מיני, כי אז היא תיחשב גברית.

מתן הבעיות האופייניות לישראלים בהתנהגות מינית? הבעיות נובעות בעיקר מהאופן בו

הישראלית היא פאסיבית!

תור הפונים לטיפול בבעיות מיניות גודש היום את הקליניקות בישראל, אומרת ד"ר מרילין ספר, פסיכולוגית המטפלת בבעיות מין. בכנס הסכסולוגים האחרון דגו בבעיית המחסור בסכסולוגים, שהתמחו בהדרכה מינית חדישנית, בישראל.

את ד"ר מרילין ספר פגשתי אחרי שיות עם מטפלים אחרים, שביקשתי לראיין לסידרת כתבות זו.

נדהמתי כשפסיכולוגית מסויימת השיבה לי: „הייתי רוצה להתראיין אולם לא אוכל לומר לך את דעתי האישית, כי צורת הטיפול בה אני נוקטת עם המטורפלים היא שונה.“

תשובה זו ביטאה בעצם את השאלה שבה מתחבטים המטפלים: מהי הדרך הנכונה בטיפול בתפיסות מיניות?

בעבר נהגו הסכסולוגים הישראלים להסתמך על השיטות והמחקרים הקיימים בעולם. היום הם מנסים למצוא הסברים להתנהגות מינית בישראל. הם מסתמכים על הממצאים של עמיתיהם בעולם, אולם מבחינים שבחברה הישראלית בעיות מיניות ושיש צורך לאתר אותן ולקבוע צורת טיפול מתאימה.

ד"ר מרילין ספר היא פסיכולוגית מאוניברסיטת חיפה המעבירה בארץ לימודי התמחות בטיפול מיני לרופאים.

בבית החולים רמב"ם בחיפה מטפלת ד"ר ספר בשיטה הבהיווריסטית, שבה התמחתה בשנים האחרונות. היא השלימה תואר שלישי בפסיכולוגיה באוניברסיטת טירקוט, שבמדינת ניו-יורק. המבטא האמריקאי הור עדיין שגור בפיה, למרות שהיא היגרה לישראל לפני 13 שנה.

האם הגבר הישראלי שוביניסטי? הממצאים שלנו יפתיעו את הקהל הישראלי. הגבר הישראלי דומה לגבר האמריקאי. שניהם אינם שוביניסטים. הבעיה הישראלית היא האשה. היא פסיבית מדי.